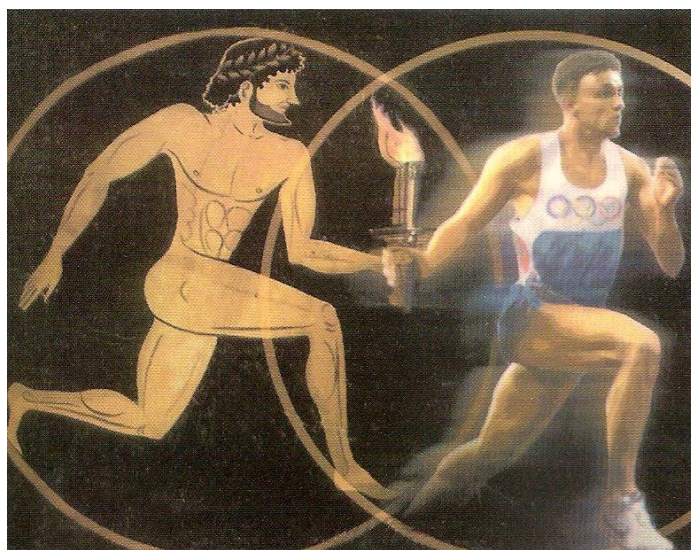

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

ΜΑΘΗΜΑ: Ερευνητική εργασία

Σχολ. Έτος: 2012-2013
Β' τετράμηνο

ΘΕΜΑ: Ολυμπιακοί αγώνες

ΘΕΜΑ ΟΜΑΔΑΣ: Αγονίσματα των αγώνων στην
αρχαιότητα και σήμερα

ΟΜΑΔΑ: Παναγιωτοπούλου Ιωάννα

Ξένου Ολυμπία

Κυριακοπούλου Νικολίτσα

Φαρμάκη Ηλιοστάλακτη

Χριστοδουλή Δήμητρα

Περιεχομενα:

Περίληψη.....	(1)
ΕΞΕΛΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΑ.....	(2)
ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ.....	(3)
ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ ΣΗΜΕΡΑ (ονομαστικά).....	(11)
Βιβλιογραφία.....	(15)

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στην αρχαία Ελλάδα η άσκηση έπαιζε σημαντικό ρόλο στη ζωή των Ελλήνων. Η σωματική άσκηση, η γυμναστική, αποτελούσε το μισό μέρος της όλης εκπαίδευσης. Ο ιδανικός πολίτης ήταν γυμνασμένος στο σώμα και ολοκληρωμένος στο νου και την ψυχή. Η γύμναση αποτελούσε μέσο αγωγής με κύριο στοιχείο της τον ανταγωνισμό, την άμιλλα. Πρώτοι οι Έλληνες χρησιμοποίησαν κατά αυτό τον τρόπο την άσκηση και όχι σαν

μέσο στρατιωτικής προετοιμασίας. Επίσης χρησιμοποιούν τη άσκηση στην ιατρική για θεραπευτικούς σκοπούς. Για αυτό και εμείς θελήσαμε σε αυτή την εργασία θα αναλύσουμε τα αθλήματα στην αρχαιότητα και σήμερα. Θα προσπαθήσουμε να εξηγήσουμε το τελετουργικό των αγώνων και το πώς τα συγκεκριμένα αθλήματα συνδέονται με την θρησκεία. Θέλουμε να καταλάβουμε γιατί ακόμα και σήμερα η άσκηση παίζει σημαντικό ρόλο στην καθημερινή μας ζωή και να διερευνήσουμε τα αθλήματα στην αρχαιότητα, από τα οποία μερικά παρέμειναν και σήμερα.

ΕΞΕΛΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΑ

Τα αγωνίσματα του στίβου είναι η παλαιότερη μορφή οργανωμένου αθλήματος. Είναι συνδεδεμένα με τις πιο απλές φυσικές δραστηριότητες, όπως το τρέξιμο, η ρίψη μιας πέτρας ή το πέρασμα ενός εμποδίου. Κάποια στιγμή πήραν τη μορφή

αγωνίσματος κι έγιναν αγωνίσματα δρόμων αρχικά και στη συνέχεια αλμάτων και ρίψεων.

Τα αγωνίσματα που διεξάγονται στο στίβο ανταμώνουν στο βάθος των αιώνων και παρακολουθούν την πορεία της μακράιωνης Ελληνικής ιστορίας. Επίσημη χρονολογία έναρξης της διεξαγωγής των αγωνισμάτων του κλασικού αθλητισμού είναι το 776π.Χ., οπού έχουμε και την πρώτη επίσημη καταγραφή Ολυμπιακών Αγώνων.

ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Δρόμος - Πένταθλο - Άλμα - Δίσκος - Ακόντιο - Πάλη - Πυγμαχία
- Παγκράτιο - Αρματοδρομίες - Ιππικά αγωνίσματα

1.

Ο ΔΡΟΜΟΣ

Το παλαιότερο και σημαντικότερο άθλημα των Ολυμπιακών Αγώνων ήταν ο δρόμος. Ο νικητής του σταδίου δρόμου ήταν εκείνος που έδινε και το όνομά του στην Ολυμπιάδα. Εφευρέτες του αγωνίσματος θεωρούνται διάφορα μυθικά πρόσωπα. Ανάμεσά τους ο γνωστός ήρωας Ηρακλής και οι Κουρήτες κ.ά. Στους αγώνες οι δρομείς έτρεχαν με γυμνά πόδια. Αρχικά φορούσαν και ένα περίζωμα, το οποίο όμως αργότερα καταργήθηκε. Σύμφωνα με την παράδοση στη 15η Ολυμπιάδα (720 π.Χ.) ο Όρσιππος από τα Μέγαρα, ενώ έτρεχε άφησε να πέσει το περίζωμα και συνέχισε να τρέχει γυμνός. Ο Όρσιππος μάλιστα νίκησε σε αυτή την Ολυμπιάδα. Από τότε και μετά καθιερώθηκε οι αθλητές να αγωνίζονται γυμνοί. Στους Ολυμπιακούς Αγώνες υπήρχαν τα παρακάτω είδη δρόμων:

Το στάδιο: δρόμος ταχύτητας ενός σταδίου, δηλαδή 600 ποδιών (αντιστοιχεί στο σημερινό δρόμο των 200 μ.). Το μήκος του σταδίου της Ολυμπίας μεταξύ των δύο βαλβίδων είναι 192,28 μ. Ο νικητής του δρόμου αυτού λεγόταν σταδιονίκης. Πρώτος σταδιονίκης στην Ολυμπία ήταν ο Ηλείος Κόροιβος. Ως τη 13η Ολυμπιάδα (728 π.Χ.) το στάδιο ήταν το μοναδικό αγώνισμα στην Ολυμπία.

2. Ο διάυλος: επίσης δρόμος ταχύτητας, με διπλή διαδρομή του σταδίου, απόσταση δηλαδή 1200 ποδιών. Αντιστοιχεί με το σημερινό δρόμο των 400 μ. Ο διάυλος εισήχθη στους Ολυμπιακούς Αγώνες στη 14η Ολυμπιάδα (724 π.Χ.).

3. Ο δόλιχος: (= μακρός). Δρόμος αντοχής 7 έως 24 σταδίων. Τις περισσότερες φορές η απόσταση ήταν καθορισμένη στα 20 στάδια, δηλαδή 3550-3800 μ. Το αγώνισμα εισήχθη στην 15η Ολυμπιάδα (720 π.Χ).

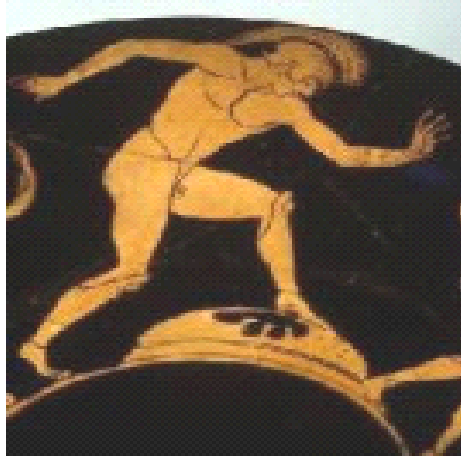
4.

Ο οπλίτης: Εισάγεται στους Ολυμπιακούς Αγώνες το 520 π.Χ., δηλαδή στην 65η Ολυμπιάδα. Πρόκειται για δρόμο ταχύτητας, όπου ο δρομέας έτρεχε φορώντας χάλκινη αμυντική πανοπλία (κράνος, κνημίδες, ασπίδα). Η διαδρομή του οπλίτη δρόμου ήταν 2 έως 4 στάδια (συνήθως 2 στάδια, όπως ο διάυλος).

Ο οπλίτης δρόμος θεωρείται ως επικήδειος αγώνας προς τιμήν κάποιου νεκρού ήρωα. Εκτός των Ολυμπιακών Αγώνων αναφέρεται και στα Νέμεα, Πύθια, Ίσθμια, Παναθήναια και σε άλλες γιορτές.

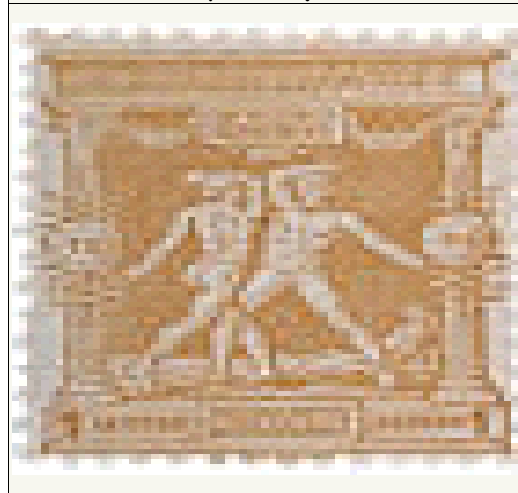
Ο Πausανίας αναφέρει ότι στην Ολυμπία, στο ναό του Διός

φυλάγονταν 25 χάλκινες ασπίδες τις οποίες μοίραζαν στους οπλιτοδρόμους για την τέλεση των αγώνων.

5. ΠΕΝΤΑΘΛΟ

Αποτελείτο από πέντε αγωνίσματα: **το άλμα, το δρόμο, το ακόντιο, το δίσκο και την πάλη**. Από τα αγωνίσματα αυτά τα τρία πρώτα θεωρούντο ελαφρά και τα δύο τελευταία βαρέα. Η παράδοση αναφέρει ότι πρώτος ο Ιάσων δημιούργησε το πένταθλο, την ένωση δηλαδή πέντε διαφορετικών αγωνισμάτων προς τιμήν του φίλου του Παλέα, ο οποίος είχε νικήσει στην πάλη, στους αγώνες που τέλεσαν οι Αργοναύτες στη Λήμνο, αλλά είχε έλθει δεύτερος σε όλα τα υπόλοιπα αγωνίσματα.

Το άλμα, το ακόντιο και ο δίσκος αποτελούσαν αγωνίσματα μόνο του πεντάθλου, ενώ ο δρόμος και η πάλη διεξάγονταν και ξεχωριστά με δικό τους έπαθλο. Ο νικητής του πεντάθλου θεωρείται και ο πιο σπουδαίος. Μάλιστα ο Αριστοτέλης τον θεωρεί ως "τον κάλλιστον των Ελλήνων". Ωστόσο άγνωστος παραμένει ο τρόπος ανακήρυξης του πενταθλητή.

6. ΑΛΜΑ

Για πρώτη φορά το άλμα ως αυτόνομο αγώνισμα αναφέρεται στην Οδύσσεια, στους αγώνες των Φαιάκων προς τιμήν του Οδυσσέα (Θ 129). Επίσης στη μυθολογία αναφέρεται στους αγώνες που οργάνωσαν οι Αργοναύτες στη Λήμνο. Στην Ολυμπία το άλμα αποτελούσε πάντα αγώνισμα του πεντάθλου, το οποίο γινόταν στο στάδιο, σε ένα τετράπλευρο σκάμμα μήκους 50 ποδίων (16 μ.), γεμάτο με μαλακό χώμα. Όπως και σήμερα, στη μία πλευρά του σκάμματος υπήρχε ο βατήρ, όπου πατούσαν οι αθλητές. Μετά το άλμα του αθλητή στο σημείο που ακουμπούσαν τα πόδια του, τοποθετούσαν το σημείον, για να ξεχωρίζει η επίδοσή του, την οποία μετρούσαν με ξύλινο κοντάρι, τον κανόνα.

Κατά την εκτέλεση του άλματος οι αθλητές χρησιμοποιούσαν τους **αλτήρες**, λίθινα ή μολύβδινα βάρη προκειμένου να εξασφαλίσουν οι άλτες καλύτερη επίδοση. Οι αλτήρες ήταν διαφόρων τύπων, ανάλογα με το σχήμα τους: ελλειψοειδείς, αμφίσφαιροι, αμφιβαρείς, κυρίως όμως μακροί και σφαιροειδείς. Οι αλτήρες που διασώθηκαν από την αρχαιότητα έχουν βάρος 1610, 1480 ή 2018 ή ακόμη και 4629 γραμμαρίων. Ανάλογα λοιπόν με τη σωματική τους διάπλαση, οι άλτες χρησιμοποιούσαν και τους κατάλληλους αλτήρες.

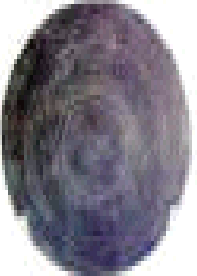

Ωστόσο φαίνεται ότι οι αλτήρες που έχουν μεγάλο βάρος, κατά πάσα πιθανότητα ήταν αναθηματικοί. Γνωρίζουμε επίσης ότι κατά

	<p>την εκτέλεση του άλματος, η χρήση των αλτήρων δεν ήταν υποχρεωτική. Οι αλτήρες χρησιμοποιούνται από τους αθλητές όχι μόνο στο άλμα, αλλά και για να γυμνάσουν τα χέρια, τους βραχίονες και τα δάχτυλα, (η λεγόμενη αλτηροβολία) όπως δείχνουν διάφορες απεικονίσεις σε αγγεία.</p>
<p>Το άλμα, το οποίο ήταν πάντα εις μήκος, πιθανόν να ήταν απλό, διπλό ή και τριπλό. Σύμφωνα με μαρτυρίες που υπάρχουν, κατά τη διεξαγωγή του άλματος παιζόταν αυλός, και η μουσική βοηθούσε καλύτερα τον αλτή να αποκτήσει ρυθμό στις κινήσεις του.</p>	

6. ΔΙΣΚΟΣ

Στην Ιλιάδα ο Όμηρος αναφέρει το δίσκο ως αγώνισμα, όταν ο Αχιλλέας διοργάνωσε αγώνες προς τιμήν του νεκρού φίλου του Πάτροκλου. Επίσης στην Οδύσσεια (Θ 186) ο Οδυσσεύς νικά στο αγώνισμα του δίσκου σε αγώνες που οργάνωσαν οι Φαίακες προς τιμήν του. Στον Όμηρο ο δίσκος λεγόταν σόλος (βάρος που το έδεναν με λουρί και το πέταγαν όπως η σημερινή σφύρα).

	<p>Στους Ολυμπιακούς Αγώνες ο δίσκος εισήχθη το 632 π.Χ. και αποτελούσε πάντα αγώνισμα του πεντάθλου. Οι δίσκοι που χρησιμοποιούσαν οι δισκοβόλοι αρχικά ήταν λίθινοι, αργότερα όμως ήταν από χαλκό, μολύβι ή σίδηρο. Όπως και σήμερα ήταν στρογγυλοί. Οι δίσκοι που διασώθηκαν ως τις μέρες μας, έχουν διάμετρο από 0,17 έως 0,34 μ. και βάρος από 1250 έως 6600 γραμμάρια.</p>
---	--

7. ΑΚΟΝΤΙΟ

Αγώνισμα που επίσης αναφέρεται στον Όμηρο και προέρχεται από τον πόλεμο και το κυνήγι. Δύο ήταν τα είδη του ακοντισμού: ο εκήβολος, δηλαδή βολή του ακοντίου σε μήκος, και ο στοχαστικός, δηλαδή βολή σε προκαθορισμένο στόχο.

Στην Ολυμπία αγώνισμα του πεντάθλου αποτελούσε ο εκήβολος ακοντισμός. Το ακόντιο ήταν ένα μακρύ ξύλινο κοντάρι μήκους 1,50-2 μ., με μυτερή την άκρη του, χωρίς μεταλλική αιχμή και πιο ελαφρύ από το πολεμικό. Ακόντια με αιχμή χρησιμοποιούσαν στο στοχαστικό ακοντισμό. Μία λουρίδα από δέρμα, η λεγόμενη αγκύλη, μήκους 0,40 μ. σχημάτιζε θηλειά στο κέντρο βάρους του ακοντίου. Στη θηλειά αυτή ο αθλητής περνούσε το δείκτη και το μέσο δάκτυλο του χεριού. Στα υπόλοιπα η τεχνική ρίψης του ακοντίου δεν διέφερε από τη σημερινή.

8. ΠΑΛΗ

Από τα πιο αγαπημένα αγωνίσματα στην αρχαία Ελλάδα ήταν η πάλη. Ο Όμηρος στα "άθλα επί Πατρόκλω" μας περιγράφει σκηνές πάλης. Ως εφευρέτης του αθλήματος αναφέρεται ο Θησεάς (στη πάλη του με τον Κερκύονα), αλλά και ο Ηρακλής (όταν νικά τους γίγαντες Ανταίο, Αχελώο, Τρίτωνα και διάφορα τέρατα). Εκτός των δύο μυθικών ηρώων, όμως, και θεοί αναφέρονται ως εφευρέτες της

πάλης, όπως ο Ερμής και η κόρη του Παλαίστρα. Στους Ολυμπιακούς Αγώνες η πάλη εισήχθη ως ανεξάρτητο αγώνισμα στη 18η Ολυμπιάδα (708 π. Χ.), αλλά και ως αγώνισμα του πεντάθλου. Από την 37η Ολυμπιάδα (632 π.Χ) άρχισαν και οι παίδες να αγωνίζονται στην πάλη.

Υπήρχαν δύο είδη πάλης : **η ορθία πάλη ή ορθοπάλη** ή σταδαία πάλη και **η αλίνδησις ή κύλισις** ή κάτω πάλη.

Στην πρώτη αρκούσε ο παλαιστής να ρίξει κάτω τον αντίπαλό του τρεις φορές (οπότε λεγόταν τριακτήρ). Στη δεύτερη μετά την πτώση εξακολουθούσε ο αγώνας μέχρι ο ένας εκ των δύο αντιπάλων να παραδεχτεί την ήττα του, να κάνει δηλαδή την κίνηση του απαγορεύειν (ύψωνε το ένα ή τα δύο δάχτυλα του ενός χεριού). Ο ορισμός των αντιπάλων κατά (5 έως 8) ζεύγη γινόταν με κλήρο. Οι αθλητές της πάλης αγωνίζονταν με το σώμα αλειμμένο με λάδι, γυμνοί μέσα στο σκάμμα. Αρκετές παραστάσεις σε αγγεία μας δίνουν πολλές λεπτομέρειες για την εκτέλεση του αθλήματος, που όπως φαίνεται δεν διέφερε πολύ από το σημερινό.

Από τις γραπτές πηγές πληροφορούμαστε τα ονόματα μεγάλων παλαιστών. Από τους πιο φημισμένους ήταν ο Μίλων ο Κροτωνιάτης, που νίκησε πέντε φορές στην Ολυμπία, επτά στα Πύθια, εννέα στα Νέμεα και δέκα στα Ίσθμια.

9. ΠΥΓΜΑΧΙΑ

Αγώνισμα που επίσης θεωρείται από τα παλαιότερα, γνωστό ήδη στη

μινωική αλλά και τη μυκηναϊκή εποχή. Η πυγμή αναφέρεται στον Όμηρο ως ένα από τα αγωνίσματα που έγιναν προς τιμήν του Πατρόκλου. Κατά τη μυθολογία την πυγμή εφεύρε ο Απόλλωνας, αλλά και ο Ηρακλής, ο Θησέας και άλλοι ήρωες. Προστάτης, ωστόσο, του αγωνίσματος θεωρείτο ο Απόλλωνας. Η πυγμή ως αγώνισμα στην Ολυμπία εισάγεται στην 23η Ολυμπιάδα (688 π.Χ.), και για τους παίδες στην 41η (616 π.Χ.).

Οι αντίπαλοι αγωνίζονταν έως ότου ο ένας από τους δύο πέσει αναίσθητος ή παραδεχτεί την ήττα του. Και στη πυγμή, όπως και στην πάλη, τα ζεύγη των πυκτών καθορίζονταν με κλήρο. Σε παραστάσεις αγγείων που απεικονίζουν σκηνές πυγμαχίας φαίνεται ότι οι αντίπαλοι στέκονταν αντιμέτωποι με το αριστερό πόδι μπροστά και λυγισμένο το δεξί. Τα χτυπήματα γίνονταν κυρίως στο κεφάλι και το πρόσωπο. Δεν υπήρχε χρονικός περιορισμός στη διάρκεια του αγώνα, και οι αθλητές αγωνίζονταν μέχρις ότου ο ένας από τους δύο αθλητές αναγκαστεί να απαγορεύσει, να παραδεχτεί δηλαδή την ήττα του ή να πέσει αναίσθητος.

Οι αθλητές κατά τη διεξαγωγή του αγωνίσματος φορούσαν στα χέρια τους ιμάντες, οι οποίοι μάλιστα ήταν γνωστοί ήδη στη μυκηναϊκή εποχή. Ο Όμηρος, μάλιστα, μας δίνει λεπτομερή περιγραφή των ιμάντων που φορούσαν οι πύκτες: ήταν λουρίδες από λεπτό δέρμα βοδιού, τις οποίες τύλιγαν στα χέρια τους. Αργότερα, στη πρώτη φάλαγγα των δαχτύλων πρόσθεσαν λουρίδες από σκληρό δέρμα και στο εσωτερικό έβαζαν μαλλί. Από τον 4ο αι. π.Χ. και ως τα τέλη του 2ου αι. μ.Χ. οι πύκτες αντί να δένουν τους ιμάντες, φορούσαν ένα είδος γαντιού από έτοιμους περιτυλιγμένους ιμάντες. Τέλος, στα ρωμαϊκά χρόνια οι πυγμάχοι χρησιμοποιούσαν ένα πυγμαχικό γάντι ενισχυμένο με σίδηρο και μολύβι. Από τους ονομαστότερους πυγμαχούς της αρχαιότητας ήταν ο Διαγόρας ο Ρόδιος, πατέρας της

10.ΠΑΓΚΡΑΤΙΟ

Από τα πιο θεαματικά αγωνίσματα το παγκράτιο ήταν **συνδυασμός πυγμής και πάλης**. Η παράδοση αναφέρει ότι πρώτος ο Θησέας συνδύασε πάλη και πυγμή για να σκοτώσει το Μινώταυρο. Στην Ολυμπία εισάγεται στη 33η Ολυμπιάδα (648 π. Χ.).

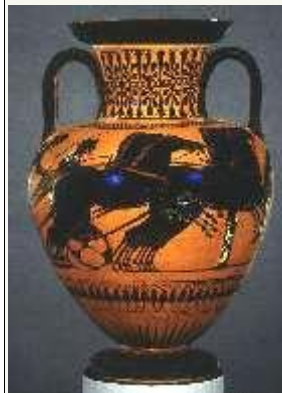
Το αγώνισμα διακρινόταν στο άνω ή ορθοστάνη παγκράτιο (όταν οι αθλητές αγωνίζονταν όρθιοι) και στο κάτω παγκράτιο (όταν οι αντίπαλοι έπεφταν και συνέχιζαν κάτω). Στην προπόνηση οι αθλητές χρησιμοποιούσαν συνήθως το ορθοστάνη, ενώ στους αγώνες το κάτω παγκράτιο. Οι παγκρατιαστές έπρεπε να συνδυάζουν ταυτόχρονα τα προσόντα των παλαιστών και των πυγμάχων, ενώ το αγώνισμα είχε αυστηρούς κανόνες τους οποίους έπρεπε να ακολουθούν.

Τα ονόματα μεγάλων παγκρατιαστών που διασώθηκαν από τις αρχαίες πηγές είναι του Λύγδαμι του Συρακουσίου (πρώτου Ολυμπιονίκη στο παγκράτιο το 648 π.Χ.), του Ευκλή, του Σώστρατου του Σικυώνιου και άλλων.

11.ΑΡΜΑΤΟΔΡΟΜΙΕΣ

Ο πρώτος αγώνας αρματοδρομίας που αναφέρει η παράδοση είναι αυτός μεταξύ του Πέλοπα και του Οινόμαου, βασιλιά της Πίσας, μύθος που συνδέεται άμεσα με την Ολυμπία. Αρματοδρομίες επίσης αναφέρει και ο Όμηρος, στους αγώνες που οργάνωσε ο Αχιλλέας προς τιμήν του νεκρού φίλου του Πατρόκλου. Προστάτης του αγωνίσματος της αρματοδρομίας θεωρείτο ο θεός Ποσειδώνας. Τα αγωνίσματα αρματοδρομιών στην Ολυμπία ήταν:

Το τέθριππο: το άρμα, ένα μικρό ξύλινο δίτροχο όχημα, συρόταν από τέσσερα άλογα. Το μήκος της διαδρομής ήταν δώδεκα γύροι του ιπποδρόμου. Το τέθριππο εισάγεται στην 25η Ολυμπιάδα (680 π. Χ.) και διεξάγεται έως και το 241 μ.Χ.

Η απήνη: εισάγεται στους Ολυμπιακούς αγώνες το 500 π.Χ. στην 70η Ολυμπιάδα και καταργήθηκε το 444 π.Χ. στην 84η Ολυμπιάδα. Το άρμα έσερναν δύο ημίονοι.

Η συνωρίδα: άρμα που έσερναν δύο άλογα. Εισάγεται στην 93η Ολυμπιάδα (408 π.Χ.).

Το τέθριππο πώλων: εισάγεται στην 99η Ολυμπιάδα (348 π.Χ.). Το μήκος της διαδρομής ήταν οκτώ γύροι του ιπποδρόμου.

Η συνωρίδα πώλων: εισάγεται ως αγώνισμα στην 128η Ολυμπιάδα (268 π.Χ.).

12.ΙΠΙΚΑ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ]

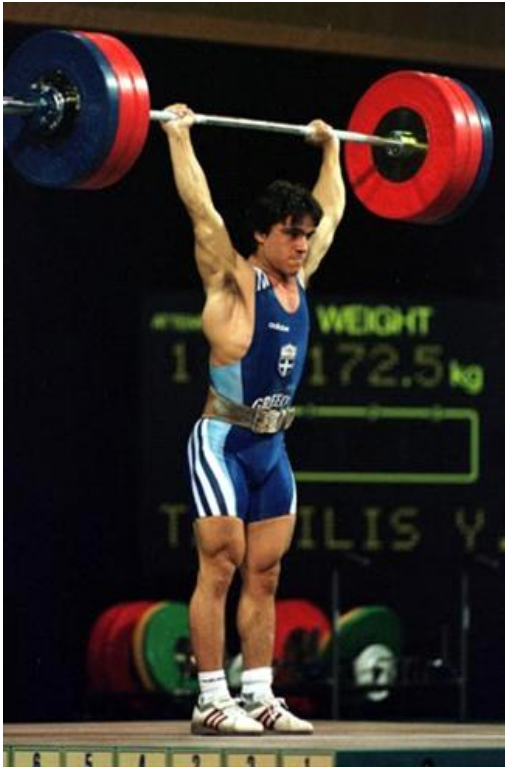
Τα ιπικά αγώνισματα εισάγονται για πρώτη φορά στην Ολυμπία στην 33η Ολυμπιάδα το 648 π.Χ. με τις ιπποδρομίες των τελείων κελήτων, το οποίο ήταν αγώνισμα με αναβάτη σε άλογο που έκανε έξι φορές το γύρο του ιπποδρόμου.

Το 469 π.Χ. (71η Ολυμπιάδα) εισάγεται η κάλλη (ιπποδρομίες φοράδων) και το 256 π.Χ. (131η Ολυμπιάδα) η ιπποδρομία των πώλων. Στις ιπποδρομίες ο αναβάτης ίππευε γυμνός, δίχως εφίππιο και αναβολείς κρατώντας το μαστίγιο και τα ηνία, όπως απεικονίζεται σε διάφορες παραστάσεις αγγείων. Το εφίππιο πιθανότατα χρησιμοποιούσαν μόνο οι πολεμιστές. Τέλος, όπως οι ηνίοχοι έτσι και οι αναβάτες υπηρετούσαν τους ιδιοκτήτες των αλόγων.

ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ ΣΗΜΕΡΑ

- 1- Άρση βαρών
- 2- Βόλεϊμπολ
- 3- Μπιτς βόλεϊ
- 4- Ενόργανη γυμναστική
- 5- Ιππασία
- 6- Ιστιοπλοΐα
- 7- Κανόε-Καγιάκ
- 8- Κωπηλασία
- 9- Μοντέρνο πένταθλο
- 10- Μπάντμιντον
- 11- Μπάσκετ
- 12- Μπείζμπολ
- 13- Ξιφασκία
- 14- Πάλη
- 15- Πινγκ-πονγκ
- 16- Ποδηλασία
- 17- Ποδόσφαιρο
- 18- Πυγμαχία
- 19- Σκοποβολή
- 20- Σόφτμπολ
- 21- Στίβος
- 22- Ταεκβοντό
- 23- Τένις
- 24- Τζούντο
- 25- Τοξοβολία
- 26- Τρίαθλο
- 27- Υγρός στίβος
- 28- Χάντμπολ
- 29- Χόκεϊ επί χόρτου

2-

28-

29-

8-

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

<http://www.culture.gr/> ΣΩΤΗΡΗΣ Γ. ΓΙΑΤΣΗΣ, ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΣΜΟ, Θεσσαλονίκη 1985.

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ 1982

http://users.sch.gr/ragian/olympic_sports.htm